

NØVN

KAREN STÆRMOSE in memoriam

Tíðliga í mai mánaði komu boðini um, at Karen var funnin slóknað við tendraðari náttlampu í sínum býli í Hellerup.

Karen var fødd í Klakksvík tann 15. december 1941. Pápi hennara, Vagn Stærmose var ættaður úr Nyborg og kom í 1939, beint fyri Kríggið, sum ungur lækni til Klakksvíkar.

Mamma Karen æt Helena og var dóttir tann kenda skúlastjóran og komponistin Alexander Enniberg, sum var ættaður av Viðareiði. Enniberg gjørdi m.a. lógini til "Móðurland vil eg teg kalla" og "Hvørjum man tykjast vakurt hjá sær".

Stærmose var sera væl lýddur sum lækni í øllum Norðuroyggjum. – Hann imponeraði eisini klakksvikingar við sínum stásiliga og stóra bili. – Tað vóru rættiliga fáir privatbilar í bygdini tá. – Hann doyði knappliga av sjúku sum 40 ára gamal í 1949.

Eftir tað fluttu Helena og Karen eitt stutt skeið til Skotlands, og har konvert-eraðu møðgurnar til katolicismuna, sum Karen helt fast við restina av sínari ævi.

Tær komu aftur til Føroya tíðliga í 1950´unum og settu seg niður í Lucas Debesargøtu í Havn, har Karen stutt eftir fór í realskúlan, sum bara lá eitt steinkast haðani, hon búði. Men við tað, at tær hoyrdu til ta katólsku meinigheitina, vitjaðu tær eisini nóg hjá Franciskanarasystrunum, sum høvdu skúla og ymisk frítíðar-tiltøk fyri børn og hálvvaksin í tí sama grannalagnum, har Karen búði.

Í 1958 tók Karen realprógv í Havn og tvey ár seinni gjørdist hon studentur á VBV við Skansavegin, har "Løgtingsins studentaskeið" helt til tá í tíðini.

Hon fór sama summarið til Kjøpinhavnar at lesa. – Har búði hon á Eysturbrúgv í tí hábærsliga Domus Medica, sum var eitt kollegium fyri lesandi, sum høvdu læknaforeldur.

Mamma hennara flutti nøkur ár seinni niður til Kjøpinhavnar og búsettist restina av sínum lívi í tí norðara partinum av Megin-Kjøpinhavn. Møðgurnar búðu ikki saman, men sóust ofta. Helena doyði í 1996 sum 79

ára gomul og bleiv grivin á kirkjugarðinum í Hellerup, skamt frá Karens-býli.

Karen las eina tíð til lækna, men so valdi hon heldur at gerast læknskriveri, og meðan hon arbeiddi í hesum faki um dagin, las hon um kvøldið til lærara á tí legendarisku "lærarafabrikkini", Københavns aftenseminarium í Ballerup.

Hon starvaðist sum lærari eina tíð, men kom miðskeiðis í 1960-unum í samband við Danmarkar Sjónvarp, har hon skjótt fekk høvi og hug til at arbeiða við pedagogiskari TV-framleiðslu. Hon gjørdist fyrst producara-assistentur, og seinni bleiv hon sjálvstøðugur framleiðari av TV-produktiðnum. Millum nógvar aðrar krevjandi uppgávur arbeiddi hon í fleiri ár við tí dagligu TV-avisini hjá DR 1.

Um tað mundið var hon so køn í TV-fakinum, at Tað føroyska Sjónvarpíð sendi boð eftir henni og "lænti" hana eina tíð, tá ið teir fóru í holt við sínar regluligu sendingar í 1980´unum.

Karen var arbeidssom, dugnalig, skemtingarsom, sanguinsk av lyndi og sera avhildin av kollegum!

Men tær stóru teknisku broytingarnar í 1990´unum og tær hvøssu rationaliseringarnar av TV-manningini førdu til, at arbeidsumstøðurnar hjá producerum í DR gjørdust heilt øðrvísi og hartil strævnari. Sjálv innihaldið í producara-fakinum broyttist fundamentalt.

Tað hóvaði avgjørt ikki Karen, sum longu stutt eftir aldarskiftið skifti deild í DR og fór at starvast við arkiveringsarbeiði heldur enn beinleiðis TV-framleiðslu.

Hon legði kortini ikki endaliga frá sær fyrr enn í 2009, tá ið hon lat seg pensionera sum 67 ára gomul.

Men Karen dugdi illa at binda frið, so í síni pensionistatilveru fekk hon sær aftur starv sum læknskriveri á Bispebjerg hospitali í nøkur ár.

TANN SOCIALA TILVERAN

Karen hevði ikki nógva familju í Føroyum, tí bæði hon og mamman vóru einkar-børn, men hon hevði kort-

ini samband við sínar trímenningar, sum hon vitjaði hvørja ferð, hon var í Føroyum.

Í Danmark hevði hon á svørðsíðu fleiri systkinna-børn og eisini aðra familju. – Ti var hon sjálvandi ofta saman við ættarfólkinum hjá pápanum.

Hon gloymdi kortini ikki Føroyar og sínar føroysku kenningar. Tær ferðir, hon ferðaðist til Føroya, hitti hon bæði skyldfólk, skúlavinir og tær trúføstu nonnurnar í Varðagøtu, har hon luttók dúgliga í messuhaldi og øðrum fundum.

Hon varðveitti dúgliga sambandið við tann katólska trúarbólkin í Havn og sendi viðhvørt kvøður og tinganest til nonnur og aðrar limir av tí katólska bólk-inum í Havn, tá ið "rundir" følsdagar ella aðrir merkisdagar komu fyri.

Ein stóran part av síni donsku frítíð brúkti Karen eisini sum sjálvboðin arbeiðsmegi og kirkjugangari í tí katólsku Skt. Theresu kirkjuni á Bernstorffsvegi í Hellerup. Karen búði heilt nær við kirkjuna og vitjaði hana ofta, bæði í religiøsum og praktiskum ørindum.

Karen var samfelagshugað og eisini politiskt aktiv sum organiseraður limur av Tí konservativa danska Flokkinum í Gentofte. Hon var ovurfegin, tá ið Poul Schlüter gjørdist statsministari í 1982, og hon var sera vónbrotin, tá ið tann núverandi stjórnin tapti EU-valið í 2015, tí Karen var stálsettur og kompromisleysur tilhangari av EU, og hon agiteraði iðin og ótroyttiliga fyri Danmarkar ideologiska limaskapi av tøttum européiskum samstarvi.

Karen var avgjørt væl integrerað í tí danska samfelagnum, men hon var ógift, og tað er eingin ivi um, at hon sum pensionistur var farin at hugsa um sínar røtur. Ein yngri skyldkona og ein nakað eldri vinkona siga báðar, at Karen tær síðstu ferðirnar, hon var í Føroyum, var farin at tosa um at flyta aftur til Føroya, men ikki til Havnar.

Hon vildi ta totalu nostalgíina. Hon vildi seta seg niður í Klakksvík, har hon var fødd og foreldrini livdu sum hjún.

Tíverri náddi hon ikki at realisera sína ætlan, og kanska var tað bara ein dreymur.

Evsta hátíðarhald og ervi fyri Karina var fríggjadagin tann 19. mai í Skt. Theresu kirkjuni, har hon hevði havt sína gongd, bæði til morgun- og hámessu. Har skipaði hon eisini ofta fyri kirkjukaffi og ábiti.

Karen hevði sjálv avgjørt og skrivað niður, hvussu jarðarferðin og ervið skuldi verða.

Hon hevði sum kønur fyriskipari bæði valt matarskrá, sálmar og eina solariu við "Ave Maria", sum var meistarliga sungin av einum opera-soprani. – Tað bleiv hennara allarsíðsta og vælfyrirreikaða "producara-uppgáva".

Eftir messuhaldið fór fylgið eftir uppskoti frá Karen sjálvari yvir til grøvina

hjá Helenu, har Karen seinni skuldi setast niður við liðina av móðir síni.

Tað vóru umleið hált-hundrað fólk og fylgdu – ein knappur fjórðingur vóru føroyingar.

Vit lýsa frið yvir minnið

um tann virkisfúsa, fryntliga og dugnaliga útisetan, Karen Stærmose!

Virgar Dalsgaard

ARBEIÐSMAÐUR TIL GJÁNOYRI

IRF søkir við hesum eftir einum arbeiðsmanni til Gjánoyri at byrja skjótast til ber.

Talan er um eitt fulltíðarstarv, sum m.a. fevnir um: Móttøku og avskipan av jarni, metalum, tyrvingartilfari v.m.

Tað er ein fyrimunur, um tú ert vanur at arbeiða við brøyt og líknandi maskinum.

Tann, ið settur verður í starv, kann eisini rokna við øðrum uppgávum hjá IRF.

Starvið er lønt sambært fastlønarsáttmálanum millum Føroya Arbeðarafelag og Føroya Arbeidsgevarafelag.

Umsókn skal sendast til: IRF, Víkarvegur 107, 520 Leirvík, ella til t-post: irf@irf.fo

Umsóknin skal vera IRF í hendi innan fríggjadagin 16. juni 2017.

IRF tilskilar sær rætt til frítt at velja millum innkomnar umsóknir, ella onga at taka.

Vilt tú hava fleiri upplýsingar, kanst tú ringja til Adelbert Ellingsgaard, á telefon 414243.

Víkarvegur 107 / FO-520 Leirvík / irf.fo

Gjánoyri er móttøku- og umlasterpláss hjá IRF fyri jarni og metali og ymiskum øðrum til endurnýtslu, eitt nú nótir og trol og fyri tilfari so sum gips og asbest, ið skal tyrvast. Eisini fer móttøka og viðgerð av rot-tangaeivu fram á Gjánoyri. Plássioð er opið fyri almenninginum eins og virkjum mánadag, týsdag, hósdag og fríggjadag frá kl. 9-15. Á plássinum eru góðar umstøður til arbeiðsfólkið við væl útgjørdum manningarskúri.